

ศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน วัน ศุกร์ที่ 21 กรกฎาคม 2560

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กล่าวใน
รายการ “ศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน”
ออกอากาศทางโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย
วันศุกร์ที่ 21 กรกฎาคม 2560 เวลา 20.15 น.

สวัสดิ์ครับ พ่อแม่พี่น้องชาวไทยที่รักทุกท่าน

ปัจจัยสำคัญที่จะเป็นแรงขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศไปสู่อนาคต ที่เราทุกคนอยากเห็น ก็คือการเพิ่มศักยภาพ
ของคนในประเทศ ทั้งการปฏิรูปการศึกษา ให้เยาวชนมีความรู้ ความสามารถเพิ่มศักยภาพของตน ไปพร้อมกับการ
ปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นคนดีของสังคม เป็นพลเมืองดีของประเทศ ซึ่ง
รัฐบาลและ กสช. ได้น้อมนำพระบรมราโชวาท ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรม
นาถบพิตร ความว่า “เด็กๆ นอกจากจะต้องเรียนความรู้แล้ว ยังต้องหัดทำงาน และทำความคิดด้วย เพราะการ
ทำงาน จะช่วยให้มีความสามารถ มีความขยัน อดทน พึ่งตนเองได้ และการทำดีนั้น จะช่วยให้มีความสุขความ
เจริญ ทั้งป้องกันตนไว้ไม่ให้ตกต่ำ” ซึ่งในปัจจุบันนี้ รัฐบาลก็ได้เร่งรัดปฏิรูปการศึกษา ให้เป็นรูปธรรม อย่างครบ
วงจรต่อไป อีกทั้ง ได้น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษา ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลง
กรณบดินทรเทพยวรางกูร ที่ทรงให้ความสำคัญด้านการศึกษา ที่จะช่วยส่งเสริมพื้นฐานของผู้เรียน ทั้ง 4 ด้าน
ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นผมขอนำมากล่าวซ้ำ และขยายความเพิ่มเติม ดังนี้

- (1) มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง คือ มีความรู้ ความเข้าใจในความเป็นชาติ ยึดมั่นในศาสนา มั่นคงในสถาบัน
พระมหากษัตริย์ รวมทั้งมีความเอื้ออาทรต่อครอบครัวและชุมชนของตน
- (2) มีอุปนิสัยที่มั่นคง เข้มแข็ง มีคุณธรรม โดยรู้จักแยกแยะ ผิดชอบ ชั่วดี ปฏิบัติแต่สิ่งที่ชอบ ดิงาม ปฏิเสธสิ่งที่
ผิด ที่ชั่ว และช่วยกันสร้างคนดีให้แก่บ้านเมือง
- (3) มีอาชีพ มีงานทำ สามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ โดยต้องฝึกฝนอบรม ให้รักงาน สู้งาน ทำงานจนสำเร็จ ทั้งนี้
สถานศึกษาต้องมุ่งให้เด็กและเยาวชน ได้รับการฝึกฝนอบรม ทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียน
ทำงานเป็น และใช้ความสามารถในการประกอบสัมมาชีพ เลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้
- (4) เป็นพลเมืองดี อันเป็นหน้าที่ของทุกคน โดยครอบครัว สถานศึกษา และที่ทำงาน ต้องส่งเสริมให้คนไทยมี
โอกาสทำหน้าที่พลเมืองดี มีจิตอาสา มีน้ำใจและความเอื้ออาทร พร้อมทำเพื่อบ้านเมือง เช่น อาสาสมัคร งาน

บำเพ็ญประโยชน์ งานสาธารณกุศล เป็นต้นนะครับ ก็ขอให้ร่วมมือกันนะครับ บ้าน วัด โรงเรียนด้วย
ในการนี้ รัฐบาลได้ประยุกต์พระราชโองาท และพระบรมราโชบาย ด้านการศึกษาดังกล่าว สำหรับการปฏิรูป
การศึกษาของประเทศในภาพรวม และในการวางยุทธศาสตร์พัฒนากำลังคน เพื่อสนับสนุนเขตพัฒนาพิเศษภาค
ตะวันออก EEC ให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ได้ทรัพยากรมนุษย์ และแรงงานที่มีคุณภาพ ช่วยในการ
ขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต เช่น ส่งเสริม 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย และนโยบาย “ประเทศไทย 4.0” ด้วย
เช่น การผลิตและพัฒนากำลังคน ในระดับอาชีวศึกษา เพื่อให้ตรงกับความต้องการของทุกกิจกรรมใน EEC การ
เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการดึงดูดนักลงทุนให้เข้าร่วมพัฒนาประเทศ โดย
ส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานไทยอีกด้วย ที่สำคัญก็คือสอดคล้องกับ
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมีขั้นตอนตามแผนแม่บท ดังนี้

ขั้นแรก การสร้างพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติ โดยการสร้างให้ผู้เรียน มีความรอบ
รู้ มีทักษะรอบด้าน ถึงพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม และสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ได้อย่าง
เหมาะสม มีภูมิคุ้มกัน

ขั้นที่สอง มุ่งเน้นการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยปรับปรุงหลักสูตรให้
รองรับ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้ง S-Curve และ New S-Curve ที่เน้นการใช้เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา
รวมทั้งการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ อีกทั้งเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติ เพิ่มการฝึกอบรมเฉพาะทาง เพื่อสร้าง
ความชำนาญ โดยจัดให้มี “ศูนย์ความเป็นเลิศ” และ “ศูนย์พัฒนาเฉพาะทาง” ร่วมกับสถานประกอบการต่างๆ อีก
ด้วย

ขั้นที่สาม ก็คือการพัฒนาศักยภาพกำลังคน และสร้าง “สังคมแห่งการเรียนรู้” โดยมีแผนการเตรียมความพร้อม
ด้านอาชีพ ให้กับคนใน EEC “ทุกวัย”

ขั้นที่สี่ การสร้างความเสมอภาค และความเท่าเทียมกัน โดยมุ่งใจให้นักเรียนเข้าเรียนด้านอาชีวศึกษามากขึ้น โดย
ส่งเสริมให้มีการทำงาน “ควบคู่” ไปด้วยกับการเรียน เพื่อสร้างรายได้ และประกันการมีงานทำ มีการจัดระบบช่วย
ดูแลนักศึกษา และสนับสนุนเงินทุน การศึกษากับผู้ด้อยโอกาสอีกด้วย

ขั้นที่ห้า คือการสร้างความตระหนักรู้ ถึงการสร้างการเติบโตและยกระดับคุณภาพชีวิต ที่สอดคล้องกับการพัฒนา
ที่ยั่งยืน โดยสร้างนิสัยในการใช้ทรัพยากร ความปลอดภัยในการทำงาน จรรยาบรรณอาชีพ และการทำงาน ที่เป็น
มิตรกับสิ่งแวดล้อม

และขั้นสุดท้าย เป็นการขับเคลื่อนงานวิจัย เพื่อเป็นการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดย
ดำเนินการในหลายกิจกรรมพร้อมๆ กัน เช่น การเสริมสร้างศักยภาพของสถานศึกษา ให้มีความพร้อมเพื่อเข้า
สู่ “ยุค 4.0” การสร้างฐานข้อมูลกำลังคน และประมาณการความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อจะสร้างความ
สมดุลและการบริหารจัดการ มีการจัดตั้ง “ศูนย์ประสานงาน” สนับสนุนให้สถานศึกษาและสถานประกอบการ

ได้หารือและทำงานร่วมกัน สำหรับสร้างคนที่ตรงกับความต้องการ และรองรับการปฏิบัติงานร่วมกันหน่วยงาน
อื่นๆ ในพื้นที่ EECรวมทั้ง ส่งเสริมความร่วมมือกับสถานศึกษาต่างประเทศ เพื่อยกระดับมาตรฐานไทย สู่อสากล
อีกด้วยนะครับ

พี่น้องประชาชนที่รัก ครับ

พุทธศาสนาให้ความสำคัญกับความเป็นมนุษย์ ซึ่งเราถือว่าเป็น “สัตว์ประเสริฐ” คำว่า “ประเสริฐ” หมายถึง การ
มีระดับจิตใจสูงสามารถเข้าถึงความดีงาม เช่น ความรัก ความสามัคคี ในหมู่เพื่อนมนุษย์ สังคม และความเอื้อ
อาทรต่อผู้อื่น ต่อกันและกัน คนเรานั้นสามารถฝึกฝนและพัฒนาจิตใจได้ โดยปราศจากข้อจำกัดเรื่องชาติกำเนิด
หรือฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม เพื่อไม่ให้เบียดเบียนกัน รู้จักแยกแยะความดี ความเลว นอกจากนี้ ใน
ฐานะ “ความเป็นมนุษย์” ซึ่งเป็น “สัตว์สังคม” ผมเห็นว่าหลักธรรม 3 ประการในพุทธศาสนา ที่เราทุกคนควร
ตระหนัก และยึดถือเป็นหลักพื้นฐาน เพื่อการอยู่ร่วมกันของคนไทย อย่างมีความสุข

ได้แก่ (1) ปัญญา (2) เมตตากรุณา รักใคร่เกื้อกูลกัน และ (3) ความเสมอภาคเท่าเทียมกันนะครับ

นอกจากนี้คำว่า “สิทธิเสรีภาพ” บนพื้นฐานแห่งศีลธรรมนั้น ไม่ใช่เพียงการมีเวที หรือช่องทางให้ประชาชนได้
แสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมเท่านั้น แต่จะต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่แท้จริงก็
คือ “มนุษยธรรม” อีกด้วยทั้งนี้ หากสังคมใดคนในสังคมมีศักดิ์ศรี สังคมนั้นจะมีแต่ความสามัคคีและปรองดอง
ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ไม่ใช่อยู่ที่การมีเสรีภาพ 100%แต่กลับปล่อยให้เกิดการละเมิดเสรีภาพของผู้อื่น หรือ
ละเมิดกฎหมาย และไม่ใช่ว่าอยู่ที่การมี “สิทธิ” เพื่อครอบครองอำนาจ หรือมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นในทางที่ไม่
ถูกต้อง

ทั้งนี้ เหตุที่ 80 กว่าปี “ประชาธิปไตย” ของไทย ไม่เจริญงอกงามเท่าที่ควร จึงลุ่มๆ ดอนๆ มาโดยเฉพาะช่วง 20 ปี
ที่ผ่านมา นั้น ผมเห็นว่าบ้านเมืองของเรานั้น ประสบกับภาวะ “บกพร่องทางจิตวิญญาณ” หมายถึง จิตใจของคน
ไทยมีความบกพร่องหรือขาดภูมิคุ้มกันทางศีลธรรม เป็นเหตุให้สังคมมีปัญหา ผมไม่ได้โทษประชาชน เพียงแต่
ว่าเราต้องเตือนกัน ต้องเข้าใจกัน จิตใจก็ต้องดูใจผมเหมือนกัน เปลี่ยนแปลง ควบคุมตัวเองให้ได้ ทุกคนก็ต้องมา
ช่วยผมตรงนี้ ประเทศจะได้ไม่ไปประสบวิกฤตการณ์ทางการเมืองอีก อีกคำหนึ่งที่ผมนึกถึงก็คือคำ

ว่า “ธรรมาธิปไตย” ที่สังคมไม่ค่อยพูดถึงกันนัก แต่กลับมีความสำคัญ กล่าวคือ การถือธรรมะเป็นใหญ่ เป็นการ
ยึดถือหลักการ หลักเหตุผล หลักความเป็นจริง ความถูกต้อง ความเป็นธรรมในการบริหารจัดการกับสิ่งต่างๆ ถ้า
เรามี “ประชาธิปไตย” แต่ปราศจาก “ธรรมาธิปไตย” ความสงบสุขในสังคมก็จะไม่มีความยั่งยืน และที่สำคัญ
คือ “จุดเริ่มต้น” ของการปรองดอง ก็คือ การทำให้สังคมมีธรรมาธิปไตย

วันนี้ รัฐบาลและ คสช. พยายามอย่างยิ่งยวดที่จะแก้ไขปัญหาของสังคมน่านปการ ที่กองสุมกันอยู่ทุกมิติ หากสังคมไม่ยอมช่วยกันแก้ปัญหา ต้องการการปฏิรูป แต่ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ไปในที่ถูก ที่ควร ตามครรลองของกฎหมายและยังไม่เคารพกฎหมาย แล้วผลกระทบ หรือรอคอยให้นายกรัฐมนตรี รัฐบาล คสช. มาตามแก้ไข ปัญหาแต่เพียงฝ่ายเดียว ผิดหลักการ ขาดความรับผิดชอบร่วมกัน รอให้คนมาปิดกวด ไม่ทันใจก็ต่อว่า จับได้แบบนี้เราจะแก้ปัญหา “ของเรา” อย่างยั่งยืน ได้อย่างไรนะครับ ผมอยากให้ทุกคนได้คิด มีสติ และทบทวน ว่าเราน่าจะใช้หลักธรรม หลักศาสนา และหลักการต่างๆ ที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น มาช่วยแก้ปัญหาทางการเมืองได้ด้วยนะ ครับ

อีกตัวอย่างหนึ่ง “ครูเชาว์” นายเชาวลิต สาดสมัย ซึ่งมีความบกพร่องทางสติปัญญาเล็กน้อยนะครับ ใช้ชีวิตวัยเด็ก ในสถานสงเคราะห์ฯ ปากเกร็ด “บ้านราชวดีชาย” แต่ไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตา และเป็นผู้รักการเรียนรู้ เมื่อจบ การศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ เอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ก็มาช่วยเหลือสังคม เป็น “ครูอาสาสมัคร” โดยอุทิศชีวิตเพื่อผู้อื่นและสังคม ได้ทำกิจกรรมมากมาย ในการดูแลเด็กและเยาวชน ในชุมชนแออัด เขตบางพลัด เช่น รับ-ส่งเด็กที่นักเรียนที่โรงเรียน ช่วยสอนการบ้าน เยี่ยมบ้านให้คำแนะนำแก่ครอบครัว ขอรับ บริจาคเงินสร้างสนามกีฬาให้เด็กในชุมชน รวมทั้งสิ่งของเพื่อมอบให้กับเด็กยากจนและจัดหาทุนการศึกษาให้กับ เด็กในชุมชน เรียนถึงระดับปริญญาตรีไปจนถึงให้การช่วยเหลือเหตุเร่งด่วนที่เหยื่อถูกกระทำด้วยความรุนแรง เป็นต้น

ที่ผมนำเรื่องของ “ครูเชาว์” ขึ้นมากล่าวนั้น เพื่อเป็นการยกย่องคุณความดี และอยากให้เป็นอุทาหรณ์ให้คนไทย ได้หันมามองคนอื่น มองสังคม มองประเทศชาติบ้าง เสียสละกันบ้างว่าวันนี้ หรือแต่ละวัน เราทำเพื่อใคร ไปบ้าง นอกจากตัวเอง เราเรียกร้องมากมายจากประเทศชาติ แล้วเราได้ให้อะไรให้กับสังคม ชุมชน คนรอบข้าง คนด้อย โอกาสบ้างหรือไม่ ก็ฝากผู้มีเงินทองต่างๆ ทั้งหลาย ช่วยกันเสียสละ อย่างน้อยขอให้ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนเอง ให้ดีที่สุด เป็นพลเมืองดี สร้างสรรค์สังคม และรักษาศีล 5 เป็นนิจ บ้านเมืองของเราก็จะมีแต่ ความสงบสุข สันติ สุข และมีความปรองดองตลอดไป

พี่น้องประชาชนที่เคารพ ครับ

ตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา นั้น ปัญหาสำคัญๆ ในอดีตที่รัฐบาลนี้พยายามจะแก้ไข แล้วก็ปรับให้เข้ามาสู่สิ่งที่ควรจะเป็น และเป็นสากล มี 3 เรื่องหลักๆ คือ (1) การจัดระเบียบสังคม และการบังคับใช้กฎหมายปกติให้ได้ ให้มีประสิทธิภาพ ไม่มีการปล่อยปละละเลย ในทุกกรณี ให้ปัญหาเดิม ปัญหาใหม่ ทับถม ชุ่ยเหิง บานปลาย อีกต่อไป (2) คือการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ให้มีความ

สมดุลและยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกร ผู้มีรายได้น้อย ผู้ประกอบการ ซึ่งต้องอาศัยการลงทุนเพื่ออนาคต ที่สอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก (3)การวางรากฐานการปฏิรูป ซึ่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยใน “ระยะแรก” รัฐบาลนี้และ กสช.ได้ดำเนินการเตรียมการในทุกมิติ ทั้งความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งมิตินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ในการสร้างความเชื่อมั่นและสร้างภาพลักษณ์ “ที่ดี” ต่อประเทศไทย ได้แก่ การแก้ปัญหาต่างๆ ที่เป็น “วาระแห่งชาติ” เช่น IUU ICAO ยาเสพติด การทุจริตคอร์รัปชัน บุกรุกป่า เป็นต้น

ทั้งนี้การดำเนินการดังกล่าวนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชน นายทุน ผู้ประกอบการ เป็นจำนวนมาก ที่ประกอบอาชีพ หรือดำเนินกิจกรรม ที่ขัดต่อกฎหมายเหล่านั้น คงไม่ใช่จะเป็นปัญหากับทุกคนนะครับ เช่น การบุกรุกป่า การรुकล้ำเขตน่านน้ำ การประมงที่ใช้เครื่องมือผิดกฎหมาย การนำเข้าแรงงานต่างด้าวไม่ถูกต้องนำไปสู่ปัญหาการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การค้าขายบนทางเท้า ในพื้นที่กีดขวางการจราจร การค้าปลีกสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เหล่านี้เป็นต้น ทั้งที่ทุกคนก็รู้ว่าผิด หรืออาจจะไม่รู้ว่ามีผิด เพราะไม่รู้กฎหมายก็มี หรืออาจจะมี การรับจ้างให้ทำ โดยเจ้าตัวอาจจะไม่มีเจตนาละเมิดกฎหมาย ก็ทำทุกอย่างให้ได้สตางค์ ได้เงินมาเลี้ยงครอบครัว แต่พอรัฐบาลนี้เคร่งครัดเอาจริง เอาจัง เพื่อสร้าง “นิติรัฐ นิติธรรม” ในสังคมไทย อันเป็นมาตรฐานที่ดี เป็นสากล เพื่อจะลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรม ก็ต้องยอมรับว่า สาเหตุที่ทำให้พี่น้องประชาชนเหล่านั้นมีรายได้น้อยลง ส่งผลให้การใช้จ่ายเงินในระบบเศรษฐกิจ จาก “ธุรกิจสีเทา” ก็คือที่ผิดกฎหมายนั้นลดลงนะครับ เงินหมุนเวียนในระบบฯ ลดลงตามไปด้วย ขอให้ทุกคน ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าใจว่าต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองซึ่งรัฐบาลก็พยายามจะช่วยเหลือ สร้างงาน สร้างอาชีพ หรือหามาตรการอื่นๆ ที่ถูกกฎหมาย มารองรับ ทำให้ท่านสามารถมีชีวิตเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและมีความยั่งยืน พยายามอย่างเต็มที่

รัฐบาลนี้เข้าใจดีว่า ถึงแม้ตัวเลขเศรษฐกิจจะดีขึ้น แต่รายได้อาจจะยังไม่กระจายไปสู่ประชาชนได้มากนัก เพราะโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ยังไม่แข็งแรงเพียงพอสังคมข้อหนึ่ง ที่เราไม่อาจปฏิเสธได้ ก็คือ สิ่งที่เกิดขึ้นวันนี้ เป็นผลมาจากการกระทำในอดีต ถ้าทำมาดีแล้ววันนี้ก็คงไม่ต้องลำบาก หรือตามแก้ปัญหาเช่นเดิมนะครับ ส่วนสิ่งที่รัฐบาลนี้ กำลังทำอยู่ในทุกวันนี้ ย่อมส่งผลในวันข้างหน้า อย่างเป็นมรรค เป็นผล อย่างไรก็ตาม แม้จะไม่ส่งผลทางเศรษฐกิจ ในทันที แต่อาจจะส่งผลทางด้านทางจิตวิทยาและความเชื่อมั่นในเบื้องต้น มีการวาดภาพ มีการวาดความฝันอนาคตไว้ร่วมกัน วันนี้ก็ต้องลำบากก่อน เพราะว่าเราทำอะไรตามใจตัวเองกันมานานแล้ว

ผมขอฉาย “ภาพอนาคต” ของการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม ทุกระบบของประเทศ ในภาพรวมว่าอีก 5 ปีข้างหน้า 2565 เราจะมี การเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างนะครับ แล้วเราจะได้ว่า เราจะได้ อะไรจากตรงนี้

ซึ่งประชาชนคนไทยทั่วทุกภูมิภาค ก็จะได้รับอานิสงค์จากการเปลี่ยนแปลง เป็นการลงทุนเพื่ออนาคต อย่างไร
รายละเอียดดังนี้

(1) การขนส่งทางถนน เราจะมีทางหลวงขนาด 4 ช่องทางจราจรขึ้นไปเพิ่มขึ้นอีกราว 700 กิโลเมตร มีทางหลวง
พิเศษระหว่างเมืองเพิ่มขึ้นจากเดิมมีเพียง 146 กิโลเมตร เป็น 636 กิโลเมตร มีการพัฒนาทางหลวงชนบท เพื่อ
แก้ปัญหาการจราจรในเขตเมืองเพิ่มขึ้น 2 เท่า มีการสร้างสะพานข้าม อุโมงค์ลอดรถไฟเพิ่มขึ้นกว่า 100 แห่ง
และสร้างสะพานข้ามแม่น้ำขนาดใหญ่ อีก 5 แห่ง เป็นต้น

(2) การขนส่งทางราง เราจะมีรถไฟทางคู่เพิ่มขึ้นราว 15 เท่า จาก 250 เป็น 3,500 กว่ากิโลเมตร มีการพัฒนา
ราง 4 เส้น ทางกว่า 1,039 กิโลเมตร และมีรถไฟฟ้าเพิ่มขึ้นเป็น 11 เส้นทาง ระยะทางรวม 439 กิโลเมตร สิ่ง
ที่ได้จากการพัฒนา ทั้งทางถนนและทางรางนี้ จะช่วยลดปริมาณการจราจรบนท้องถนนนระคับ ปริมาณรถต่างๆ
บรรเทาความคับคั่งลง เช่นการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล เดินทางระหว่างเมือง จาก 59% เหลือ 40% นะครับ และ
เพิ่มความเร็วเฉลี่ยให้กับการเดินทางโดยรถไฟ จาก 60 เป็น 100 กิโลเมตรต่อชั่วโมง รวมทั้งสามารถลด
อุบัติเหตุ และลดความสิ้นเปลืองพลังงานลงได้ด้วย

(3) การขนส่งทางน้ำ เราจะมีท่าเรือชายฝั่งทะเลเพิ่มขึ้น 5 แห่ง รวมเป็น 23 แห่ง และพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ให้
สามารถรองรับตู้สินค้าเพิ่มจาก 11 ล้าน เป็น 18.8 ล้าน TEUs ต่อปี ทั้งนี้ ประหยัดน้ำมันเชื้อเพลิงได้
มากกว่า 1 แสนล้านบาทต่อปี และลดต้นทุนโลจิสติกส์ลง มากกว่า 2% ต่อ GDP

และ (4) การขนส่งทางอากาศ เราจะมีท่าอากาศยานเบตงเพิ่มขึ้น และมีการยกระดับสนามบินอู่ตะเภา สนามบิน
ดอนเมือง สุวรรณภูมิ ซึ่งช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับเที่ยวบินเพิ่มขึ้นราว 3 แสนเที่ยวบินต่อปี และ
รองรับผู้โดยสารเพิ่มขึ้นราว 60 ล้านคนต่อปี

ที่สำคัญและน่าสนใจอีกประการคือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งที่กล่าวมานั้น จะทำให้เกิด
ความต้องการทั้งบุคลากรและวัสดุก่อสร้างเป็นจำนวนมากภายในระยะ 5ปีข้างหน้า โดยคาดการณ์ความต้องการ
บุคลากรในภาพรวมราว 1 แสน 3 หมื่น อัตรา แยกเป็นช่างต่างๆ 5,280 อัตรา วิศวกร 5,213 อัตรา เป็นต้น ส่วน
ความต้องการวัสดุในภาพรวมมีความต้องการวัสดุจำพวกหิน 117 ล้าน ลบ.ม. ปูนซีเมนต์ 21 ล้าน
ตัน เหล็ก 7 ล้านตัน เป็นต้น ซึ่งต้องมีการวางแผนเพื่อรองรับความต้องการดังกล่าว ทั้งในด้านการผลิตและการ
จัดหาวัสดุอุปกรณ์ สรรหาบุคลากร และแรงงาน เพื่อภาคเอกชน จะได้มีวางแผนเตรียม การผลิตได้ทันตามความ
ต้องการใช้งานที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และมีการบริหารจัดการ โครงการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สำหรับประโยชน์ที่จะได้ถึงมือประชาชนนั้น เป็นในรูปแบบการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ความสะดวกและ
ปลอดภัย มีทางเลือกในการเดินทางมากขึ้น ยกระดับคุณภาพชีวิต สามารถหาเลี้ยงชีพในถิ่นเกิด โดยไม่ต้องเสี่ยง

โชคในเมืองเป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถ้าเสร็จ สำเร็จได้ก็จะสามารถสร้างความเชื่อมโยง สร้างงาน สร้างอาชีพ มีทางเลือกและโอกาสมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการกระจายรายได้ถึงคนไทยทุกคน

พี่น้องประชาชน ครับ

ผมมีเรื่องที่ยอยากให้ออกคิดใหม่ ช่วยกันพิจารณา ดังนี้

1. โครงการที่รัฐบาลอยากจะส่งเสริม หรืออื่นๆ ที่จำเป็นต้องเกิดขึ้น เพื่อผลประโยชน์ตอบแทนให้กับประเทศชาติและประชาชนสูงสุด โดยมีภาคเอกชนเป็นผู้ลงทุน ซึ่งรัฐบาลจะต้องอำนวยความสะดวก สร้างแรงจูงใจภายใต้กรอบของกฎหมายที่ทำได้ไม่ใช่เป็นการเอื้อประโยชน์ เช่น (1) โรงไฟฟ้า โรงงาน ขยะ (2) โครงการบริหารจัดการน้ำ เช่น พื้นที่เก็บ-ส่ง-บริหารจัดการเท่าที่รัฐสามารถจะส่งน้ำใช้ได้ เก็บกักเองส่งเอง ไปสู่การบริหารจัดการในชุมชน ให้ประชาชนได้รับประโยชน์ (3) โรงเรียน สถานศึกษา ที่เน้นวิชาชีพ ตรงกับความต้องการของประเทศ คือ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ไม่มีงานทำ ไม่ตรงความต้องการของผู้ประกอบการและความต้องการแรงงานระดับสูง มีคุณวุฒิฝีมือ (4) การเสนอขอการลงทุน โดยการช่วยเหลือชุมชนและประชาชนในพื้นที่ เขตการลงทุนสถานศึกษาในพื้นที่ทุกระดับ และ (5) โครงการที่ประชาชนมีส่วนร่วม ไม่ขัดขวาง พอใจ โดยไม่ไปขัดแย้งช่วงการทำประชาพิจารณ์แต่เพียงอย่างเดียว ต้องช่วยกันพิจารณา รัฐ ประชาชน เอกชน มาช่วยเสริมกันได้อย่างไร

ที่ผ่านมา ทุกอย่างมักจะเป็นรัฐบาลคิด ใช้งบประมาณ อนุมัติแผนงานโครงการของส่วนราชการ แล้วรัฐหรือส่วนราชการก็ไปรับฟังความคิดเห็น อยากลองให้บรรดาผู้รู้ทั้งหลาย บริษัทที่ปรึกษาต่างๆ ที่รับปรึกษากับนักลงทุน นักกฎหมาย นักวิชาการ ลองเสนอโครงการมา หาผู้ลงทุนมาให้รัฐบาลพิจารณาว่าจะทำได้อย่างไร ที่จะทำให้เกิดประโยชน์กับประชาชนและประเทศชาติ ผลประโยชน์ทางธุรกิจในลักษณะที่เป็นธรรมต่อทั้ง 2 ฝ่าย เพราะวันนี้หลายปัญหามันเกิดตั้งแต่ต้นทาง รัฐบาลลงทุนให้ทั้งหมดไม่ได้ ไม่พอ เอกชนมาลงทุนก็มาลงทุนในโครงการของรัฐ ก็ไม่ผ่านประชาพิจารณ์อีก ลองดูว่าจะเสนอโครงการที่คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย เพื่อผลประโยชน์ที่ทุกคนยอมรับได้ ทุกคนจะได้มีความรู้สึกมีส่วนร่วม มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ รับผิดชอบร่วมกัน น่าจะเป็นวิธีการที่ทำให้ทุกอย่างเกิดได้เร็วขึ้นหรือไม่ เพื่อจะให้ทันต่อเวลาที่ถมทับขึ้นทุกวัน น้ำท่วม น้ำแล้ง การศึกษา การเกษตร การแออัดในเมือง การจราจร ขยะ การขาดที่ดินทำกิน การยกระดับรายได้ของประชาชน การลงทุนสาธารณูปโภค รถไฟ รถเมล์ โทรลเวย์ ทางด่วน รถไฟฟ้า รถไฟความเร็วสูง ท่าเรือ สนามบิน เหล่านี้เป็นต้น

หากโครงการเหล่านี้เกิดขึ้นได้ เราจะเปลี่ยนแปลง ปฎิรูปประเทศเราได้เร็วขึ้น ประชาชนจะมีรายได้มากขึ้น

ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว รายได้ก็คงไม่ไปกระจุกอยู่ข้างบน เพราะเป็นโอกาส เป็นช่องทางให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมได้ ถ้าเราไม่ทำตรงนี้ ข้างหน้าไม่มีช่องทางใหม่ ด้านกฎหมายคงต้องไปดูว่าเราจะทำอย่างไร ไม่อยากให้มองว่ารัฐบาลนี้จะเอื้อประโยชน์กับใคร ให้กับนายทุน ให้คนรวย เพราะคนที่มียศกภาพในวันนี้คือผู้ที่มีรายได้อันมาก มีขีดความสามารถสูง รัฐบาลจะได้ลดบทบาทลง มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดทำกฎหมาย กฎกติกาให้เป็นธรรม เฉลี่ยผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น ทั้งรัฐ ประชาชน และเอกชน ฯลฯ ไม่อยากให้ขัดแย้ง ต่อด้านกันจนทำอะไรไม่ได้ เสียเวลาเปล่า ประชาชนเดือดร้อน หากเปลี่ยนวิธีการทำโครงการในการลงทุนเป็นแบบนี้บ้าง น่าจะดีกว่าไหม จากการประมูลแข่งขันด้วยราคากลาง มาเป็นแข่งขันกันเพื่อผลประโยชน์ให้รัฐ ประชาชน ให้มากขึ้น ประเทศชาติจะได้อะไรจากตรงนี้ เพราะฉะนั้นลองไปคิดดู ช่วยกัน แล้วสะท้อนกลับความคิดเห็นของท่าน กลับมาให้รัฐบาล ให้นายกรัฐมนตรีทราบบ้าง จะได้นำไปแนวทางขับเคลื่อน หลายอย่างทำไม่ได้เกิดไม่ได้เลย

2. การเมืองกับความรู้สึก เราต้องหาทางรับมือความรู้สึกแต่ละรูปแบบ เพื่อโน้มน้าวไปสู่ความมีเหตุมีผล มีสติปัญญาในการแยกแยะ ถูก-ผิด ดี-ชั่ว เราต้องเริ่มคิดกันตั้งแต่บัดนี้ ก่อนที่จะยากหรือสายเกินไปกว่านี้ สิ่งที่ยากที่สุด สำหรับการปฏิรูป คือการเปลี่ยนแปลงจารีต ประเพณี ค่านิยม และทัศนคติต่างๆ ของพลเมือง ไปในทางสร้างสรรค์ มากกว่าที่จะมาทำลายซึ่งกันและกัน แต่ทั้งหมดจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ที่ทันสมัยและเป็นสากล

การดำเนินนโยบายทางการเมืองนครบาล มีส่วนสำคัญอย่างมาก สามารถที่จะทำทั้ง สร้าง แล้วทำลายได้ทุกอย่าง เช่น การเพิกเฉยการส่งเสริมให้ประชาชนของชาติ ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของประเทศ การไร้ความสามารถในการรักษาความสงบสันติของสังคมและประเทศชาติ การใช้นโยบายที่ปราศจากยุทธศาสตร์ ซึ่งไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืน แต่จะเป็นการสร้างปัญหาใหม่ แล้วก็ทิ้งปัญหาไว้ข้างหลังอีกต่อไป การแยกกลุ่ม แบ่งฝ่ายประชาชน โดยยึดตามฐานเสียง แทนที่จะเป็นรัฐบาลของคนทั้งประเทศ สร้างความแตกแยก ร้าวลึกในสังคม

การใช้งบประมาณประเทศ เพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง เป็นเครื่องต่อรองกับการเมืองในท้องถิ่น กับประชาชน เพื่อเป็นการสร้างฐานอำนาจ หากจะเน้นความนิยม รวมทั้งการใช้งบประมาณที่ไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และไม่เกิดการบูรณาการซึ่งกันและกัน ทำให้สิ้นเปลือง ไม่คุ้มค่า และไร้ประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การแก้ปัญหาเกษตรกร และผู้มีรายได้น้อยนั้น ไม่เป็นการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้าง ที่ผ่านมามีอาจจะเน้นประชานิยม ทำให้ปัญหา ยังคงวงเวียนอยู่ในสังคมทุกเมื่อเชื่อวัน เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดนี้จะก่อความเสียหายทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ที่ดีงามของไทย เช่นความประณีตประนอมของคนไทยหายไปจากจิตใจคน สังคมไทย เป็นต้น

การที่รัฐบาลพยายามแถลงข่าว ซึ่งแจกแจงข้อสงสัยโดยให้เหตุผล ใช้ความอดทนอดกลั้น และ แสดงความจริงใจ บางครั้งก็ถูก “กวนน้ำให้ขุ่น” หรือ เล่นการเมืองบนความทุกข์ของพี่น้องประชาชนทำให้สิ่งที่ผมพูด สิ่งที่รัฐบาลพยายามสื่อสารออกไป ไม่เป็นผลอย่างน่าเสียดาย ความเพียรพยายามก็สูญเปล่า ทั้งนี้ เจตนาของ “ผู้ไม่หวังดี” มักสร้างบรรยากาศให้ “อารมณ์อยู่เหนือเหตุผล” โดยแสวงประโยชน์ ขยายผลจากความน่าสงสาร ความยากจน และความเดือดร้อน ซึ่งทุกคนเข้าใจดีว่าเป็นวิถีของการต่อสู้ - สาดสี เพื่อเอาชนะกัน แย่งพื้นที่ฐานเสียง อันเป็นการดำเนินนโยบายทางการเมือง หรือ วัฒนธรรมการเมืองยุคเก่า ที่ไม่เป็นประชาธิปไตย บทเรียนในอดีตเหล่านี้ ในวันที่ เราต้องเร่งนำมาปรับปรุงเพื่อวันข้างหน้า โดยเฉพาะฝ่ายกฎหมาย ผู้ออกกฎหมายต้องหิบบกมา ปฏิรูป รวมทั้งปฏิรูปตัวเองบ้าง เพราะสิ่งเหล่านี้ ไม่ใช่เรื่องใหม่ ต่างคนต่างรู้ว่าเป็นต้นตอของปัญหาการเมืองไทย จนบานปลายเกิดความไม่เป็นธรรม สองมาตรฐาน ทุกฝ่ายต้องกลับมามอง มาทบทวนที่ตนเองบ้าง ประชาชนเอง ต้องมีหลักคิด มีความรู้เป็นภูมิคุ้มกัน ไม่ตกเป็นเครื่องมือของใครอีกต่อไป

นับจากนี้ เราจะต้องร่วมมือกันพัฒนาบนพื้นฐานความแตกต่าง บนหลักการประชาธิปไตยที่แท้จริง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน มากกว่าการยอมให้ใครมาจูดชนวนขยายความขัดแย้งในกลุ่มคน กลุ่มประชาชน ด้วยวาทกรรม ที่ไม่สร้างสรรค์อีกต่อไป สิ่งที่เคยทำให้บ้านเมืองเกิดความวุ่นวาย ไม่ปลอดภัย มีผู้คนบาดเจ็บ สูญเสีย และ งบประมาณก็สูญเปล่า ไร้ผลสัมฤทธิ์ ปัจจุบันสถานการณ์วันนี้ สงบเรียบร้อย จนหลายคนลืมภาพเหล่านั้นไปแล้ว ก็กลับมีคนพยายามจะปลุกกระดม ให้เกิดความเคลื่อนไหว ขัดแย้ง หรือต่อสู้กันอีก ทั้งๆ ที่กระบวนการยุติธรรม ก็ได้ตัดสินกันไปแล้ว ลองคิดดูนะครับ

พี่น้องประชาชนที่รักครับ

กรณีการแสดงความคิดเห็นต่อ “คำถาม 4 ข้อ” ของนายกรัฐมนตรี ผมขอขอบคุณทุกคนที่ตอบคำถาม ซึ่งเป็นประโยชน์มากกับรัฐบาลและ คสช. ประชาชนด้วยเพื่อการเดินหน้าสู่ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ ผมยินดีและดีใจที่ประชาชนส่วนหนึ่งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่สร้างสรรค์ ไม่ได้แสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความขัดแย้ง ความคิดเห็นดีๆ เช่นนี้ ทำให้ผมมองเห็นว่า เราน่าจะปฏิรูปประเทศได้ ด้วยมือของพวกเราทุกคน ซึ่งขณะนี้ มีผู้มาตอบคำถามประมาณ 5 แสนคน อยากให้ส่งกันมาอีก เพราะถือเป็นกระบวนการประชาธิปไตยอีกหนึ่ง ก่อนการเลือกตั้ง ซึ่งเราจะต้องเตรียมพร้อมประชาชน ที่จะเข้ามาเลือกตั้ง ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ก่อนตัดสินใจเพียงไม่กี่นาทีในคูหาเลือกตั้ง โดยคำตอบของประชาชน จนถึงปัจจุบัน สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

- (1) สนับสนุนการได้มาซึ่งรัฐบาลที่มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาล โปร่งใส ไม่ทุจริต
- (2) อยากได้นักการเมืองที่ดีและใหม่ๆ หรือ นายกรัฐมนตรีที่เป็นคนรุ่นใหม่ เข้ามาในระบบการเลือกตั้ง มีพรรค

การเมืองนักการเมืองทางเลือกใหม่ให้กับประชาชน

(3) การเข้ามาสู่การเลือกตั้ง ควรตรวจสอบให้เข้มข้น ให้ได้นักการเมืองที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

(4) หากนักการเมืองผู้ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมจะเข้ามา ขอให้องค์กรอิสระ กฎหมาย กระบวนการยุติธรรม ตรวจสอบอย่างรัดกุมก่อนการเลือกตั้ง

(5) ควรมีกฎหมายที่ทำให้คิดไม่หมดอายุความ หลบหนีคดี ทั้งนักการเมือง ข้าราชการประจำ หรืออื่นๆ ทุกคนจะต้องมีกฎหมายมาดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ ไม่เช่นนั้นก็จะเกิดแบบเดิมๆ ต่อไป

(6) ไม่มั่นใจว่าจะได้รัฐบาลที่มีธรรมาภิบาล เรื่องนี้ทุกคนต้องช่วยกันถ้าเราช่วยกันก็มั่นใจได้ การเลือกตั้งใครเข้ามา ควรเลือกจากผู้เสียสละที่ทำเพื่อส่วนรวมจริงๆ ไม่ใช่เลือกผู้คุ้นเคย ผู้ที่เคยเลือกกันมา ผู้ช่วยเหลือประชาชน เฉพาะราย เฉพาะกลุ่ม ก็อาจจะทำให้เกิดการแบ่งแยกประชาชนเป็นกลุ่มเป็นฝ่าย บ้านเมืองไม่สงบ วุ่นวาย เหมือนก่อนวันที่ 22 พฤษภาคม 2557

(7) หากบ้านเมืองไม่สงบ ชัดแจ้ง ก็ต้องใช้การเลือกตั้งต่อไปจนกว่าจะได้รัฐบาลที่ดี มีธรรมาภิบาล เสียบบประมาณก็คงต้องยอม หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความเห็นประชาชน

(8) ให้มีการปฏิรูปก่อนการเลือกตั้ง วันนี้เราก้ทำอยู่แล้ว

นอกจากนี้ ยังมีคำตอบจากประชาชน ที่นอกเหนือไปจากประเด็นคำถามของนายกรัฐมนตรียีก ได้แก่

1. นักการเมืองที่ไม่เหมาะสม ไม่สมควรที่จะเข้ามา เหตุใดนักการเมืองจึงยอมลงทุนด้วยเงินจำนวนมาก เพื่อให้ได้เข้ามาบริหารประเทศ ซึ่งน่าจะไม่ใช่การเสียสละเข้ามาทำงานเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนมีการใช้เงินจำนวนมากในการเลือกตั้ง ได้ประโยชน์ส่วนตัว นอกจากสิทธิประโยชน์ที่พึงมีพึงได้หรือไม่ ทำไมบางพรรคสามารถบั่นให้เห็นว่า การเลือกตั้งจะทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น คนระดับฐานรากเกิดปัญหาค่าครองชีพซึ่งประชาชนส่วนนี้อยากให้รัฐบาลหา "ธงฟ้า" สินค้าบริโภคนานาชาติที่มีราคาในระดับปานกลาง หรือ ดี จำหน่ายให้กับประชาชนในราคาถูก อย่างเท่าเทียมและเพียงพอทั่วประเทศ เช่น ข้าวสาร น้ำมันพืช ปลากระป๋อง ยาสีฟัน แปรงสีฟัน สบู่ ผงซักฟอก ฯลฯ

2. ควรจะมีกฎหมายป้องกันการกินรวบจากนายทุนใหญ่ เพิ่มปัญหาความเหลื่อมล้ำ “รวยกระจุก จนกระจาย” คนไทยมี 67 ล้านคน แต่มีนายทุนใหญ่เพียง 1,000 ครอบครัว ที่เหลือเป็นคนจน จะอยู่กันอย่างไรร

ทั้ง 2 เรื่องที่กล่าวมานั้น ผมจำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติม รัฐบาลพยายามเร่งดำเนินการมาอยู่แล้ว และ จะทำให้มากขึ้น ไม่อยากให้เกิดความขัดแย้งกัน เป็นคน เป็นกลุ่ม เป็นฝ่าย คนรวย คนจน ไม่ได้แล้ว เพราะคนไทยด้วยกัน

เรื่องแรกการจัดสินค้า น่าจะมี 2 ลักษณะด้วยกัน (1) รัฐบาลวันนี้กระทรวงพาณิชย์ได้จัดไปพร้อมกับหน่วยงานทุก

พื้นที่ อยู่แล้ว (2) ที่ผมอยากให้มีเกิดขึ้น อันนี้หลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลาดชุมชนเป็นตลาดที่ประชาชนในพื้นที่เอาของจำเป็น เช่น อาหาร ข้าว พืชผัก ขายเอง ไม่ต้องผ่านคนกลาง อีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องของนักการเมืองที่ไม่ดีก็เช่นกัน เราต้องพยายามหาทาง หามาตรการทาง กฎหมายมาแก้ไขปัญหา สร้างนักการเมืองที่ดีขึ้นมา สร้างจิตสำนึกขึ้นมา ให้มีการเปลี่ยนแปลงในเจตนารมณ์ของการเข้ามาบริหารบ้านเมือง แต่ถ้าหากประชาชนยังยึดติดกับการช่วยเหลือแบบเดิม ๆ มายาวนานเคยชินกับการแก้ปัญหาที่ปลายทาง ใช้งบประมาณถลุงไป แล้วไม่แก้ปลายทางมาเหมือนเดิม ที่เราต้องเริ่มจาก ผู้ผลิต เกษตรกรกลางทางพ่อค้าจนถึง ปลายทางตลาด ในและนอกประเทศ แล้วไม่คำนึงถึงพันธะสัญญาใดๆ เลย กฎหมายระหว่างประเทศเขาก็มี ถ้าทำแบบนั้น ย่อมทำให้ประชาชนพึงพอใจแน่นอน

วันนี้รัฐบาลจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนหลายอย่าง ที่เป็นปัญหาอยู่ในอดีตที่ผ่านมา จะได้ไม่เกิดปัญหาระยะยาว และหากโครงการต่างๆ ที่ทำลงไปนั้น ไม่โปร่งใส รั่วไหลก็จะไม่เกิดปัญหาเช่นที่เกิดมาแล้ว ประชาชนที่ได้เงินส่วนหนึ่ง ก็จะได้เงินแต่เพียงส่วนน้อย จากงบประมาณดังกล่าวถ้าทำไม่ดี ทำแล้วไม่โปร่งใส ก็จะเกิดเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้นมา ต้องโปร่งใส ต้องไปดูว่า ระดับนโยบายว่าอย่างไร ระดับขับเคลื่อนว่าอย่างไร ระดับปฏิบัติว่าอย่างไร ทูจิตอยู่ตรงไหน ไม่ใช่ว่าหมาจ่ากันทั้งหมดว่ามีการทูจิตตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง ปลายทาง มีกฎหมายทุกตัว ทุกระดับ รมัตระวังกันก็แล้วกัน

3. การที่มีนักการเมืองลงทุนเข้ามา ต้องตรวจสอบกันให้ดี บางคนอาจตั้งใจเสียสละ บางคนอาจต้องการผลประโยชน์ตอบแทน แต่ทั้งนี้ ผลทางการเมืองต้องให้ประชาชนพึงพอใจด้วย ซึ่งก็คือปัญหาตรงนี้ อย่าให้อ้างได้ว่าเข้ามาแล้ว จะทำให้ดีขึ้น มากขึ้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงกฎหมายหรือความโปร่งใส ผมเชื่อมั่นว่านักการเมืองส่วนใหญ่อยากจะทำดี ผมขอบคุณและขอโทษถ้าพูดจาเกินเลยไปบ้าง แต่ระบบการเมืองไทยยังไม่เอื้ออำนวย ถ้าเราช่วยกันแก้ ถ้าไม่ใช้เงิน ก็ไม่ได้คะแนนเสียงอย่างนี้ไม่ได้ ทุกคนทุกพรรคอยากเป็นรัฐบาล ไม่อยากเป็นฝ่ายค้าน เพราะเหตุใด กิจกรรมหรือโครงการดีๆ คงต้องการความร่วมมือกันทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน เพราะว่าถ้าทำแล้วเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน แก้ปัญหาโดยรวมที่ทับถมอยู่ทุกวันนี้อย่างเต็มที่ ถ้าหากว่าฝ่ายรัฐกับฝ่ายค้าน ค้านกันตลอดเวลา เพราะถือว่าไม่इनนโยบายของพรรคคน ประชาชนก็ลำบาก เพราะฉะนั้น ต้องร่วมมือกัน ฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ก็ต้องช่วยกัน ร่วมมือกันแก้ไขให้ประชาชนด้วยความเข้าใจ อย่าไปเรียกร้องอะไรที่ผิดๆ กับเขา

เรื่องของนายทุน การเอื้อประโยชน์ เราต้องมาพิจารณาว่า ในระบบทุนนิยม ในระบอบประชาธิปไตย มีคนอยู่ 3 กลุ่ม

(1) รวยมาก อาจจะเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ รายได้มากทั้งในประเทศ และข้ามชาติ มีการลงทุนสูง

(2) ปานกลาง คือ ข้าราชการ ผู้ประกอบการอื่นๆ ที่มีขนาดเล็กลง ทั้ง 2 ประเภท มีการเสียภาษีอยู่แล้วและมีความเสี่ยงในการลงทุน ถ้าไม่ใช่ข้าราชการ

(3) ที่เราต้องมาคิดว่า กลุ่มที่สามคือที่พวกเราเดือดร้อนทุกวันนี้ คือ ผู้มีรายได้น้อย จำนวนมากหลายสิบล้านคน เกษตรกรรายย่อย ผู้ประกอบการอิสระอาชีพอิสระ ได้ส่วนแบ่งรายได้ ที่เหมาะสมเพียงพอหรือยัง ก็ต้องไปดูต้นทุนของเขาด้วย ถ้าต้นทุนเขาไม่มากเกินไป เวลาเขาขายได้มาสัดส่วนแบ่งปันตรงนี้ก็น่าจะได้ แต่ถ้าต้นทุนมันสูงกำไรก็น้อย ก็ต้องไปดูตรงนั้นว่าเป็นธรรมหรือไม่อย่างไร

ในระบบทุนเสรี และอีกประการหนึ่ง ถ้าเขาทำถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ ไม่ต้องกลัว ไม่ว่าจะซื้อขายที่ดิน เพราะมีคนขาย เสียภาษีตามกฎหมาย เขาก็ดำเนินการได้ ก็ต้องไปดูว่าทำไมเขาถึงขาย เราคงโทษคนซื้อลำบาก เพราะกฎหมายให้ทำได้ คนที่ลำบากเขาถึงขาย ฉะนั้นอะไรทำให้เขาลำบาก ก็อาชีพไม่พอกิน ราคาผลิตผลตกต่ำ ต้องมาแก้ตรงนี้ให้เขาไม่ขายที่ดิน ไม่ใช่ไปบอกว่า ไปยึดที่ดินคืนจากคนที่เขาซื้อไปแล้ว ก็ทำไม่ได้ เพราะมีกฎหมาย ฉะนั้นวันนี้ เราต้องการขาย เขาก็จะซื้อ ถ้าเขาพอใจ เราทำยังไง จะต้องไม่ขายที่ดิน แล้วบุกรุกต่อไป เมื่อขายไปแล้ว

อย่างไร เราต้องหาทางสร้างความเข้มแข็งด้วยตนเองให้ได้ ขายไปแล้วก็ว่ากันอีกที ยังไม่ขายก็อย่าขาย ตอนนี้รัฐบาลนี้พยายามแก้ปัญหาให้กลับมาอยู่ที่กลุ่มที่ 3 ให้มากที่สุด ทำให้เข้มแข็ง เพิ่มขีดความสามารถ สนับสนุนการรวมกลุ่ม รัฐบาลจำเป็นต้องส่งเสริมอย่างตรงประเด็น เป็นทางเลือก ไม่ต้องขายผลผลิตผ่านคนกลางอย่างเดียว ปัญหา คือ การรวมกลุ่ม หลายอาชีพ ยังทำไม่ได้มากนัก ยังรวมกันไม่ได้ มีผู้นำมากมายหลายสมาคม หลายผู้นำ หลายประธานเหลือเกิน คงไม่ได้คิดร่วมกันเท่าไร หวังเพียงกลุ่มตนดีขึ้น กลุ่มอื่นก็เป็นเรื่องของกลุ่มอื่น ก็เลยปะปะวุ่นวายไปทั้งหมด กลายเป็นประเด็นนโยบายทางการเมืองเข้าไปอีก เราเห็นเพียงการสนับสนุนเป็นกลุ่ม ๆ อาจจะโดยเฉพาะกลุ่มของตนเองนั้นทำให้เกิดปัญหา

เราต้องอย่าลืมว่า เศรษฐกิจของประเทศมีหลายระดับ ปัจจุบันคนที่เสียภาษีคือผู้ประกอบการ รายใหญ่ กลาง เล็ก ข้าราชการ ที่ขึ้นทะเบียน สำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อยหรือสถานประกอบการต่างๆ ที่มีรายได้น้อยไม่ถึงเกณฑ์การเสียภาษีก็ไม่ได้เสีย ไปเสียภาษี Vat กันอย่างเดียว ภาษี Vat เราก็ไม่ได้ขึ้นมาหลายปีแล้ว ที่เราบอกว่ามีคนอยู่ 1,000 ครอบครัวรวย ที่เหลืออีก 40 ล้าน 50 ล้าน 60 ล้านไม่รวย แล้วผมถามว่าถ้าเราไม่เอาคน 1,000 ครอบครัวนั้นมารวมมือกันในการขับเคลื่อนประเทศจะไปได้ไหม

เราจะส่งเสริมคน 40 ล้าน ขึ้นมารวยเท่ากับคนข้างบนได้ไหม ไม่ได้ ต้องเกลี้ยรายได้อันไหนมาให้ได้ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน กฎหมายก็มีอะไรก็มี อยู่ที่สิ่งที่จะมาร่วมมือกันในการปฏิรูปประเทศ คนรวย

จะช่วยดูแลคนจนอย่างไร มาช่วยรัฐบาลอย่าให้เขาชักจูงไปในทางที่เสียหายกัน หรือไปแสวงประโยชน์หรือไปเสียเงินเบี้ยไปร้ายทางไม่ได้ เอาเงินมาดูแลประชาชนดีกว่า ส่วนที่คิดว่าต้องเอาเงินตรงนี้ไปอุดตรงโน้นไปให้ตรงนี้เอามาให้ประชาชนดีกว่า เพราะฉะนั้นเราต้องมาดูว่าศักยภาพของแต่ละคนแต่ละกลุ่มที่เราว่ามันมีแต่ละรายได้จะอย่างไร ถ้าเรารวมกลุ่มสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนไม่ได้เราก็โทษใครไม่ได้ ทุกอย่างเป็นการสะสมมาจนถึงทุกวันนี้ หลายสิบปีมาแล้ว ทุกอย่างโตขึ้นเรื่อยๆ คนรวยอยู่แล้วก็รวยมากขึ้น เพราะลงทุนมากขึ้นก็รวยมากขึ้น ส่วนคนจนก็ไม่มีโอกาสจะลงทุน ไม่มีขีดความสามารถก็ไม่ได้ลงทุน ก็จะอยู่ในวงจรของผู้มีรายได้น้อยที่อยู่ในห่วงโซ่เหล่านี้

เพราะฉะนั้นคนรวย หรือ ผู้ประกอบการ ผู้ถือหุ้น เขาต้องการกำไรมาก ลงทุนมากเสี่ยงมากล้มเมื่อไรก็ไม่รู้ ขณะเดียวกันฝั่งคนจน หากไม่ได้อยู่ในห่วงโซ่ของเขาก็อาจจะไม่ได้รับประโยชน์อะไร วันนี้คนที่ไม่ได้อยู่ในระบบภาษีจำนวนมาก เราพยายามจะขับเคลื่อนคนเหล่านี้ให้ไปเสียภาษีให้ได้ ไม่ต้องการริตภาษี ถ้าเข้าไปถึงเกณฑ์การเสียภาษี เช่น เกินปีละ 3 แสนขึ้นมา ก็เพียงภาษีไม่มากมายนัก บางทีอาจจะไม่เสียด้วยซ้ำไป ลดโน้นลดนี้กันลงไป แต่เพียงแต่เขาดีขึ้นไหมล่ะ จากรายได้วันนี้ต่ำกว่า 1 แสน ถ้าเป็นรายได้เพิ่มขึ้นเป็น 3 แสนจะดีกว่าไหม หรือ 3 หมื่น ขึ้นเป็น 1 แสนไปก่อนแล้วไปเป็น 3 แสน อย่าไปกลัวเรื่องเสียภาษี ถ้าเราตัดคนรวยคนลงทุนออกไปแล้วเราจะอยู่กันอย่างไรในเมื่อข้างล่างยังไม่พร้อมยังไม่แข็งแรง

เพราะฉะนั้นวันนี้เราต้องให้คนรวย คนมีสตางค์ เอาภาษีอะไรต่างๆ มาช่วยดูแล สร้างงานสร้างอาชีพ ลงทุน คนจนเราก็ต้องพัฒนาตัวเองเข้าไปอยู่ในห่วงโซ่ให้ได้ พัฒนาตัวเองไปสู่ผู้ประกอบการ เริ่มจากสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน ตลาดประชารัฐ ถ้าเราโตขึ้น เราแข็งแรงขึ้น เราจะไม่โทษกันไปกันมาแล้วตอนนี้ เขาต้องมาสู้กับเราด้วย เพราะเราเข้มแข็งพอในเรื่องของต้นทุน รวมถึงกันให้ได้ เขาต้องมาซื้อที่เราอยู่ดี ถ้าหากทุกคนพอใจ ร่วมกันตรงนี้ได้คำว่าเอื้อประโยชน์ ทุนนิยม ก็ไม่สามารถทำอะไรได้กับประชาชน ทุกบริษัทก็มีผู้ประกอบการ ทั้งต้นทาง กลางทาง ปลายทาง อยู่จำนวนหนึ่งที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม ที่เรียกว่าพันธะสัญญา แต่ที่เหลืออยู่เหล่านั้ที่ยังคงแตกกระจายไปมา ไม่รวมกัน ไม่มีการสร้างความเข้มแข็ง ก็เหลืออยู่ทางเล็กละเอียดคือต้องเข้าไปสู่วงจรของเขาแต่เพียงอย่างเดียว กำหนดราคาได้เราก็ลำบาก ทั้งหมดนี้ ส่วนใหญ่แล้วบริษัทใหญ่จะมีคู่สัญญาของเขามีเกษตรกรอยู่จำนวนหนึ่ง ที่เป็นโครงสร้างของเขาเดิม ถ้าเราไม่อยากจะเข้าไปอยู่ตรงนั้นเราก็ต้องมาทำให้ของตัวเองแข็งแรง มาทำมาค้าขายอิสระ วันนี้เราทำกันอยู่แล้ว แต่ยังไม่มีความเข้มแข็ง ไม่มีทุนไม่มีใครมาซื้อคืออยู่นอกวงจรของเขา เราต้องมาสร้างวงจรขึ้นมาใหม่

ที่ผ่านมาผมไม่เคยโทษเกษตรกรหรือคนจนเลย ไม่อยากใช้คำว่า “คนจน” ใช้คำว่า “ผู้มีรายได้น้อย” ดีกว่า ผม

อยากให้เข้าใจและร่วมมือกันระดับท้องถิ่น พื้นที่กิจการ เพื่อให้กลุ่มคนเหล่านี้จะสนับสนุนได้ตรงความต้องการ ปีนี้รัฐบาลจะลงไปดูแลในเรื่องข้างล่างนี้ จะดูแลได้อย่างไร ทั้งเกษตรกรที่ไม่ได้อยู่ในโครงการเกษตรแปลงใหญ่ หรือการปรับโครงสร้างจะทำอย่างไรให้คนเหล่านี้ เกษตรกรเหล่านี้ซึ่งเข้าไม่ได้ บางทีกู้เงินไม่ได้อะไรทำนองนี้ หลายๆส่วนทั้ง SME ทั้งภาคประชาชน กลุ่มมอเตอร์ไซค์รับจ้าง Taxi อะไรต่างๆ เราต้องมาคิดว่าจะแก้ปัญหากันอย่างไร ที่ผ่านมาระเริ่มทำโครงสร้างไปบ้างแล้ว กฎหมายก็ออกมาบ้างแล้ว แต่ยังไม่ครบ ยังไม่เกิดผลประโยชน์ นี่ก็คือสิ่งที่ผมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่เรายังทำไม่ได้ แต่ถ้าทำได้ง่ายๆแบบเดิม เอาเงินถล่มลงไปแล้วก็พอใจได้เงิน ชอบผม รักรัฐบาล แต่เป็นการทำร้ายประชาชนทางอ้อม มีความสุขวันนี้แต่วันหน้าประเทศล้มละลายจะทำอย่างไร ต้องคิดตรงนี้ช่วยผมด้วยว่าวันนี้ต้องรวมกลุ่มให้ได้ ทำโครงสร้างทุกกลุ่มกิจการ ที่เป็นอาชีพอิสระด้วย รัฐบาลจะได้สนับสนุนให้ถูกต้อง ไม่อยากให้รัฐบาลใหม่เข้ามาก็ต้องทำแบบเดิม ไม่อย่างนั้นอยู่ไม่ได้ อีกต่อต้านชุมนุมกันตลอดเวลาเพราะว่าไม่ได้ดูแลคนเหล่านี้ได้อย่างที่เขาพอใจ เพราะเดิมๆก็เป็นเรื่องแบบนี้ เป็นกลุ่มเป็นฝ่าย ไม่อยากให้ทุกอย่างกลับไปเหมือนเดิมอีก

ช่วงนี้เราจะต้องช่วยกัน ผมพยายามทำทุกอย่างให้ได้อย่างเต็มที่ก่อนที่จะไปสู่การเลือกตั้ง แล้วให้รัฐบาลใหม่ทำต่อไป ขอร้องว่าฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายค้านต้องร่วมมือกันด้วย นโยบายที่ผมได้เริ่มไว้แล้วหลายอย่างเป็นความจำเป็น ขอบคุณทุกคนที่ตอบมาและอาจจะยังไม่ได้ตอบมา สิ่งที่คุณถามไม่ได้เพียงถ่มน้ำทิ้งมาให้รัฐบาลพอใจ ผมพอใจไม่ใช่เลย เป็นความคิดเห็นประชาชน 5 แสนคน ผมคิดว่ายังมีประชาชนที่สนใจอยากมีส่วนร่วมอีกมาก ส่งมาให้เยอะกว่านี้แหละครับ อยากเขียนอะไรเพิ่มเติมนอกจากคำถามก็ได้ ผมพร้อมจะรับฟังความคิดเห็น บางทีก็อาจจะมาแต่ไม่รู้จะตอบอย่างไร บางทีอาจจะไม่เข้าใจ ผมต้องการอะไร ท่านก็เขียนมาเลย เขียนเพิ่มเติมมาได้ ผมพร้อมที่จะรับฟังและปฏิบัติตามกลไกของกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

วันนี้ได้หารือไปยังกระทรวงมหาดไทย หากวันนี้มาแต่ไม่สะดวก คนอยากจะมาแต่มาไม่สะดวก ลองไปดูที่ศูนย์ดำรงธรรมไม่ว่าตอนนี้รวบรวมได้หรือยัง ทุกพื้นที่เพิ่มเติมมาได้หรือไม่ หรือจะให้หน่วยทหารรวบรวมไปที่กระทรวงมหาดไทยให้ก็ได้ อันนี้ฝากกระทรวงมหาดไทยช่วยพิจารณาด้วย ประชาชนจะได้มาลงความคิดเห็นกันได้มากขึ้น ไม่ใช่โพลชอบผมไม่ชอบผมไม่ใช่ เป็นการแสดงความคิดเห็น ขอให้ช่วยกันหารือ คสช.กระทรวงมหาดไทย ทุกหน่วยงานจัดสรรพื้นที่ให้ประชาชนได้มาร่วมกันมากขึ้น ผมต้องการความคิดเห็นทั้งข้าราชการ พลเรือน ตำรวจ ทหาร ประชาชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อปท. ที่ผ่านมามีแต่ประชาชน แล้วคนอื่นไม่ใช่ประชาชนหรือทุกคนที่เป็นคนไทยคือประชาชนทั้งสิ้น เสนอมาผมจะได้เห็นว่าส่วนใหญ่เป็นอย่างไร วันนี้ได้มาแล้ว 5 แสนคน

สิ่งที่น่าเป็นห่วงอีกเรื่องหนึ่งคือ ภาพที่มีคนไทยหนีคดีไปอยู่ต่างประเทศ มีความเคลื่อนไหวในการบ่อนทำลายความน่าเชื่อถือของรัฐบาล ประเทศไทย สถาบัน หลายคนมีการโอนสัญชาติไปแล้ว โดยมีเหตุผลที่อ้างคือ การถูกปฏิวัติรัฐประหาร ไม่เป็นธรรม ผมว่าเราต้องช่วยกันสร้างความเข้าใจ ทุกคนที่ทำแบบนี้ ทำผิดกฎหมายในประเทศของเราหรือไม่ ถ้าผิดก็คือผิด กระบวนการตรวจสอบวันนี้ก็ไม่ใช่ คสช. ที่ผ่านมารั้งที่แล้ว คตส. ก็ไม่ใช่เป็นผู้ตัดสินว่าผิดหรือถูก คือทั้งหมดเป็นแต่เพียงนำทุกคน ทุกคนเข้าไปสู่การดำเนินคดี ด้วยกฎหมายปกติ ด้วยศาลปกติ ศาลการเมือง ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง คดีอาญาการเมืองก็เป็นเรื่องของศาลปกติ เพียงแต่เอาเข้าไป ไม่อย่างนั้นก็ไม่ได้เข้าก็แค่นั้นเอง ผิดถูกก็ไปพิสูจน์กันเอง ผิดหรือไม่ผิด มีหลักฐานหรือไม่ ถ้าไม่ผิด ไม่มีคดี ใครจะดำเนินการทำไม่ได้ กฎหมายรัฐมีชื่อมีแป เพราะฉะนั้นเป็นการใช้กฎหมายปกติ เป็นการทำงานขององค์กรอิสระทั้งสิ้นในการตรวจสอบ หน้าที่ของรัฐบาลมีหน้าที่ในการนำเข้าสู่ทุกรัฐบาลต้องทำแบบนี้ สิ่งที่น่าสงสัยคือ คนเหล่านั้นที่หนีไป ผมสงสัยว่าเขาสามารถอยู่อาศัยในต่างประเทศได้อย่างไร เอาเงินจากที่ไหนมาใช้ มีอาชีพ มีรายได้จากที่ไหน ช่วยกันตรวจสอบด้วย รัฐบาลและ คสช. พร้อมให้ความเป็นธรรมทุกคดี ทุกคน ขอให้กลับเข้ามาสู่กระบวนการต่อสู้คดี ผมไปบังคับศาลไม่ได้ไม่ต้องกลัว ศาลก็คือศาล กระบวนการยุติธรรมคือกระบวนการยุติธรรม ผมมีหน้าที่ในการนำเข้าเท่านั้นเอง

สุดท้ายนี้ เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม ผมได้ไปร่วมงานใน“ตลาดนัดเปิดโลกผลงานวิจัย และนวัตกรรม มหาวิทยาลัยพบผู้ใช้” ณ ห้อง World Ballroom โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ และ บางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์เซ็นทรัลเวิลด์ ก็มีความประทับใจ และเห็นว่าเป็นประโยชน์มากโดยการวิจัยและนวัตกรรมนั้น จะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาและยกระดับการแข่งขัน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาสำคัญของประเทศ โดยเฉพาะเพื่อให้ประชาชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ได้เห็นถึงพลังการประสานงานความร่วมมือในการดำเนินงานขับเคลื่อนการวิจัยและนวัตกรรมแบบบูรณาการ ของทุกภาคส่วน ซึ่งภายในงานมีการนำเสนอผลงานในลักษณะของ Cluster ที่เป็นกลุ่มเศรษฐกิจที่เป็นเป้าหมายของการพัฒนา ที่สำคัญของประเทศ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเศรษฐกิจชีวภาพ กลุ่มเศรษฐกิจดิจิทัล และกลุ่มเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทั้งนี้เป้าหมายของการวิจัยและพัฒนา ไม่เพียงแต่การพัฒนาด้านเทคโนโลยี เพื่อการแข่งขันในด้านต่างๆ เท่านั้น หากแต่จำเป็นต้องมุ่งสร้างให้คุณภาพชีวิตทั้งในเชิงเศรษฐกิจ ในการสร้างมูลค่าของสินค้า และบริการ และเชิงสังคม ในการสร้างคุณค่าทางสังคม และวัฒนธรรมที่ดีด้วย

สำหรับสัปดาห์หน้า มีกิจกรรมที่อยากเชิญชวนพี่น้องประชาชนทุกท่านร่วมให้กำลังใจและแสดงน้ำใจต่อกัน โดยจะเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ที่คณะแพทยศาสตร์ 3 แห่งในส่วนภูมิภาค คือ คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จะร่วมกันจัดกิจกรรม“วิ่งปั่น

ปันน้ำใจ เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยยากไร้” ซึ่งเงินรายได้จากการจัดงาน จะนำไปช่วยเหลือผู้ป่วย ทั้งด้านการรักษาพยาบาล การจัดซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ รวมทั้งสร้างอาคารสำหรับผู้ป่วย โดยขบวนนักปั่นนักวิ่ง จะเริ่มต้นออกเดินทางจากลานคนเมืองกรุงเทพมหานคร ในวันที่ 22 กรกฎาคม และจะไปถึงจุดหมายปลายทางที่จังหวัดสงขลา ขอนแก่น และเชียงใหม่ ใน “วันมหามงคล” คือ 28 กรกฎาคม “วันเฉลิมพระชนมพรรษา 65 พรรษา ของในหลวง รัชกาลที่ 10” อย่างพร้อมเพรียงกัน ซึ่งตลอดเส้นทาง ที่ขบวนนักปั่นนักปั่นผ่านนั้น พี่น้องประชาชนสามารถสนับสนุนและร่วมเป็นกำลังใจได้ด้วย ผมขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ทุกหน่วยงาน ที่ร่วมกันอำนวยความสะดวกการจัดงานครั้งนี้ให้สำเร็จราบรื่น และขอชื่นชมที่เห็นสถาบันการศึกษา ทั้ง 3 แห่งร่วมมือกันในกิจกรรมที่สร้างสรรค์ได้ทั้งสุขภาพและได้บุญร่วมกัน

ขอบคุณครับ ขอให้ทุกคนมีความสุข ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ระวังฝน น้ำท่วม การจราจรติดขัด อันนี้เราต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อแบ่งปันกันระมัดระวังการใช้รถใช้ถนนให้ปลอดภัย ขอขอบคุณครับ สวัสดีครับ

กลุ่มประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ สำนักโฆษก